

به مناسبت ۲۵ نوامبر

روز جهانی مبارزه با خشونت علیه زنان به خیابان می‌آییم

ساعت 12:30 Am Ernst-August-Platz

یاد خواهران میرابل با نام‌های پاتریا، مینروا و ماریا ترزا را گرامی می‌داریم. در ۲۵ نوامبر سال ۱۹۶۰، خواهران میرابل، اعضا شبکه مخفی انقلابی جمهوری دومینیکن، در زندان رژیم دیکتاتوری رافائل لئونیداس تروخیو پس از شکنجه‌های بسیار به قتل رسیدند.

از سال ۱۹۹۹ از سوی سازمان ملل متحد، روز ۲۵ نوامبر، «روز جهانی مبارزه با خشونت علیه زنان» نامگذاری شده است. این روز از سال ۱۹۸۱ به بعد، توسط شماری از کشورهای جهان به خصوص در آمریکای لاتین به‌طور رسمی، روز مبارزه با خشونت علیه زنان نام گرفت و سازمان ملل متحد حدود دو دهه بعد با استقبال از این ابتکار عمل، آن را جهانی کرد.

خشونت علیه زنان پدیده‌ای همچنان گسترده و جهانی است. زنان کشورهای مختلف کماکان آماج خشونت‌های گوناگون، از تهدید و خشونت کلامی، ضرب و شتم، تحقیر، تبعیض شغلی؛ از تجاوز و ختنه جنسی گرفته تا قتل‌های ناموسی هستند. هنوز هم خشونت خانگی علیه زنان پدیده‌ای جهانشمول است. زنان کماکان در تمام عرصه‌های زندگی، در خانه، محل کار، فضاهای عمومی و در مبارزات خود در معرض انواع خشونت قرار دارند. در جنگ‌های جاری و درگیری‌های داخلی در نقاط مختلف جهان، زنان و دختران مورد تجاوز جنسی قرار می‌گیرند، کشته می‌شوند یا در معرض قاچاق انسان هستند.

این چرخه‌ی خشونت علیه زنان، با مبارزه متحدانه زنان در جوامع مدرن تا حدودی کمتر شده که البته باید آن را محصول کار سترگ فمینیست‌ها، جامعه رنگین‌کمان و همه کسانی که با تمام اشکال خشونت مخالف‌اند، تلقی کرد.

ایران جزو معدود کشورهایی است که خشونت به صورت قانونی و با قوانین تبعیض‌آمیز نسبت به زنان اعمال می‌شود. این خشونت و تبعیض تا به آن حد بوده است که مفهوم "اپارتاید جنسی و جنسیتی" بر پیشانی رژیم جمهوری اسلامی حک شده است. بارزترین خشونت "قانونی" علیه زنان در "حجاب اجباری" بازتاب یافته است. و مقاومت گسترده و مداوم زنان علیه "حجاب اجباری" با انواع خشونت دولتی از ضرب و جرح تا اسیدپاشی و زندان و قتل و تجاوز را شاهد بوده‌ایم. رژیم‌های ایران و افغانستان و برخی کشورهای "اسلامی" در صدر خشونت و تبعیض‌های گوناگون "قانونی" علیه زنان در جهان قرار دارند.

در آستانه‌ی «روز جهانی مبارزه با خشونت علیه زنان» ما شاهد جنگ خانمان‌سوز و حمله ارتش اشغال‌گر اسرائیل به غزه هستیم. این جنگ که در پی تهاجم نظامی حماس به اسرائیل و با اعمال تروریستی و جنایت‌کارانه کشتار مردم غیر نظامی، زنان و مردان و به گروگان گرفتن کودکان، زنان، سالمندان رخ داده است، اکنون به ویرانی کامل غزه و نسل‌کشی و پاکسازی قومی مردم فلسطین ساکن غزه توسط ارتش اشغال‌گر اسرائیل منجر شده است. خشونت اسرائیل تا به آنجا کشیده شده است که بیمارستان‌های غزه به گورستان تبدیل شده‌اند. این نسل‌کشی بیش از آنچه که قابل تصور باشد مفهوم انسانیت را لگدمال کرده است. در این جنگ، چون هر جنگ دیگری، بیش از همه خشونت بر زنان و کودکان وارد می‌شود. اینک بشریت مترقی نه اربابان جهان، یک صدا خواهان آتش‌بس فوری، توقف نسل‌کشی، گفتگو و مذاکره برای آزادی گروگان‌های اسرائیلی و زندانیان سیاسی فلسطینی هستند.

در ایران ما و در شرایط کنونی، اگرچه شعله‌های درخشان جنبش "زن، زندگی، آزادی" فروکش کرده است، اما این جنبش از بنیاد در اعتراض به خشونت علیه زنان پا گرفت و پرچم رهایی را با دستان پرتوان خود برافراشته و راه برون‌رفت از دست پاسداران نظم موجود و همه اشکال خشونت را نشان داده است. و زنان ایران پرچمدار نفی خشونت اند و در راستای رهایی مبارزه می‌کنند.

نه به جنگ و خشونت

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران

زنده باد آزادی و برابری

کانون کنشگران دموکرات و سوسیالیست هانوفر